

En Bryllupsvisе fra 1699.

Meddelt af

Postekspedient C. Klitgaard i Aalborg.

13. Marts 1692 døde Hr. *Jakob Nielsen Bonum*, Sognepræst til Sneum og Tjæreborg og efterlod sig i Præstegaarden i Allerup (Sneum Sogn) en Enke, med hvem han kun i et Aarstid havde været i Ægteskab. Hun hed *Mette* og var Datter af *Lauge Pedersen Sønderho*, Præst i Nordby paa Fanø, og *Else Andersdatter*. I Følge Wibergs Præstehistorie III 148 ægtede hun 1693 Eftermanden Hr. *Casten Christoffersen Aal*, der 13. Oktober 1704 druknede paa en Overfart til Sønderho, medens *Mette Laugesdatter* først døde 1753. I Ægteskab med *Jakob Bonum* havde hnn 1 Datter og i det sidste Ægteskab 4 Børn. I Ny kgl. Saml. 4°. 863 [kgl. Bibl.], der indeholder en Del blandede Skrifter og bl. a. nogle Optegnelser af Præsten paa Manø *Nicolaus Jacobi Harreby* (1658)* findes

* Wiberg (II. 374) anfører som den 3. Præst paa Manø *Niels Jacobsen Warde* eller *Harreby* og bemærker samtidig, at det maa ske er 2 Mænd. Men *Niels Jacobsen Harreby* har antagelig været gift med *Niels Wardes* Datter og været Medhjælper hos ham. Dette synes at fremgaa af, hvad Wiberg anfører: at han blev ordineret 1665, men vist allerede 1663 var ved Embedet, samt af følgende egenhændige Optegnelser: „Anno 1629, d. 8. October nata est uxor Anna in insula Mandø“, og „Anno 1628, d. 12. Martij nata soror Maria“. *Niels Jacobsen* var formodentlig født o. 1626, thi han blev 1648 Student fra Ribe; hans Dødsaar kendes ikke.

nedenstaaende Bryllupsviser, der er forfattet af Jacob Harreby, Søn af den nævnte Niels Harreby, og som 1695 var Kapellan og Degn i Skærbæk og vist Skibspræst Aar 1700. Det vil bemærkes, at Visen henlægges Brylluppet til 1699, og Mette Laugesdatter skulde saaledes have siddet Enke i 7 Aar.

Originalens Retskrivning er bevaret, hvorimod Tegnsætningen er ændret noget.

Ære-duft

til

Det himmel-bundne par,

Brudgommen

Den meget Hæderlige og Vel-lærde Mand

Hr. Casten Christophersøn Castanæus,

Velforordnede Sogne-Præst til Allerup og

Tierreborg Menigheder, da hand holt sin

Bryllupshøytid

Med

Den meget hæderlige Dydsirede og Gudelskende

Matrone

Mette Lavs Datter Fanøe,

Den meget Hæderlige og fornemme vel-lærde

Mand, Hr. *Lauge Pedersøns Sønderhoe,*

Sogne-Præst til Fanøe, hans kierelskelige Datter,

Paa hans Bryllups Høytidsdag, berammet at Celebreris/udi Allerup

Præstegaard Anno 1699 den 20. Julij/af deres plichtskyldigste/Tienere/

Jacob Harrebye.

Fornufften Vanskelig sig lader ofver-taale

At Mand skuld sørge-huus med glædens farve Maale,

Thi der adskillis tu tilsamen boede vel,

Her tager livvet sin afskeed fra ædle Siæl;

Tvert om at glæde-huus skall bære sørge-kaabe,
 Naar hierter tu udi guds fryct lenchis til-haabe,
 Skuld Kierlighed ey da udsluche sorgens Ild?
 Naar tvende blifver et, som fører var adskild.
 Jo vist er saa gaat til i Allerup Præste-Sæde,
 Hvor gud paa nogen tid med sorg har blandet glæde,*
 Med glæde Sorg igien, som tvingte hiert og Siæl,
 Saa er Gud dog den Gud, der lemper alting vel.
 Det skall vor Brud idag bekiende og stadfæste,
 Hvis bolig døden grum forleden aar mon gieste:
 De rycte hende fra sin hosbond *Bonum* goed,
 Hvor af kom hiertesuch og sorgis taare-floed.
 Men see! hvor har dog Gud, det sorrig-saaret hierte
 Med glædsens olie lægt og lindret alt dets smerte,
 En Herrens Salfvede fra hend' er tagen hen,
 En Herrens Salfvede er gifven hend' igien.
 Nu er da smerten stilt, og sorgen hafver ende,
 Saa ved Gud Moedgangs vand til glædsens vin at vende;
 Nu fauner hun sin Mand og Kiæreste med lyst,
 Med Kys og Kierlighed ham trycher til sit Bryst.

Vel an! Hr. Brudgom da, seer til igien at yde
 Til Bruden Eders plicht, at hun igien maa nyde
 Hos Eder lyst og trøst, hos Eder Natte-roe, ...**
 Til lyche ynsker Jeg! Gud Jer med naade Krone

* 1688 blev Jakob Bonum gift med Formandens Datter Anne Kirstine Dal; hun døde 1690, 1691 døde hendes Fader, og Jakob Bonum tiltraadte Embedet, hvor han siden 1684 havde været Medhjælper; saa døde han 1692, efter Aaret forud at være bleven gift med Mette Laugesdatter, saa man maa med Forfatteren sige, at Sorg og Glæde havde vekslet hurtigt i Allerup Præstegaard.

** 9 Linier udgaar, da de ikke opfylder Nutidens' Krav i Henseende til Velanstændighed.

Lad lychen regne ned fra høye himmelthroner
Til Eders Ehteskab, lef lychrig mange Aar,
Som Solen strimer har, lychhimmel-knyttet paar.
Gud lad Velsignelser i haabetal nedtrilde
Til dem fra himmel-skye; din gyldne naadis Kilde
Med Lyche-aares veld lad stedse springe op,
Som Regnen Øsis ned fra vedsk-rig himmel top,
At Hand den hellig stæd med ære maa beklede,
Gud Ene til stoer pris, enhver til megen glæde;
Hun for sin Moders og sin kiære hosbonds død
Hos hannem nyde trøst i velstands blide [Skjød].

Jomfru Choret helsis.

En var der til, som var u-fød
Bekom dog livvet uden møed,
Hun hafde ey lefvet dag til End'
Før hun en Mand blef gifven i hænd',
Hun føde barn, hun var ey Aar,
Som blef en Søn i hendis gaar.
I Piger-Kiøn, som gifftis vill,
Siger nu Eders Mening til,
Hvo det kand giætt i denne skaar,
Hun skall vist gifftis inden Aar.
